

i December Termin uden forøgede Udgifter for Debitorerne. Dernæst vilde jeg gerne henstille til den ærede Minister, om det ikke var muligt, at vi gennem Finansudvalget eller paa anden Maade kunde faa en Forretning over samtlige Akademiets Debitorer, saa at man kunde se, hvor de vare at finde. Den ærede Minister mente, at fordi der var budgetteret et Overskud, var det jo dog godt muligt, at Regnskabet kom til at fremvise et Underskud. Det er jo muligt, det indrømmer jeg, men da jeg første Gang havde Ordet, stillede jeg i Udflugt, at det muligvis ogsaa var andre Konti, hvor der kunde spores, saa at man endda kunde naa til en Balance.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal angaaende Nordruplund, takker jeg den ærede Minister for det dog noget imødekommende Svar, han gav paa dette Spørgsmaal. Men naar den ærede Minister ved Siden deraf mente, at de store Gaarde, Akademiet ejede, havde stor Værdi for Staten og havde givet stor Indtægt for Staten i de sidste Aar, skal jeg henvisse til, hvad det ærede Medlem for Vejre i Fjor under Finansloovforslagets 2den Behandling udtalte. Det findes i Folkestingsindenden for 1894—95, Sp. 2358. Der oplyste det ærede Medlem for Vejre, at der ene af disse Gaarde, i alt Talt i de sidste 9 Aar, havde givet Staten et Underskud paa over 20,000 Kr. Om den saa er et godt Aktiv, og om det kan siges at være en stor Indtægt for Staten, skal jeg ganske henstille til den højtærede Minister. Det ærede Medlem for Vejre oplyste, at Forpagtningsafgiften i de sidste 9 Aar, fra 1ste April 1885 til 1ste April 1894, havde udgjort 72,500 Kr., men at Udgiften til Bygninger i samme Tidrum havde været 73,700 Kr., og desforuden havde man eftergivet et Dræningslaan paa en Snes Tusinde Kroner, saa det samlede Underskud af denne Gaard var godt og vel en Snes Tusinde Kroner. Jeg kan ikke være enig med den højtærede Minister i, at det er et særlig godt Aktiv, Staten har haft i denne Ejendom, eller at det er et særlig stort Overskud, den har givet.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgtreds (Sloth) var saa venlig at tage Ordet i Spørgsmaalet om Rentenedsættelse, og til en Begyndelse troede jeg, at jeg havde fundet en Støtte i det ærede Medlem, idet han begyndte med at sige, at han var enig med mig. Men hvad der saa kom over det ærede Medlem, ved jeg ikke, thi han var ikke kommen ret langt, inden han kom til et andet Resultat og begyndte at give særdeles gode Raad, efter hans Formenting i hvert Fald. Vi begyndte fra den

fjelle Ende, sagde han, vi skulde laane Penge i Kreditforeningerne i Stedet for at komme her med Andragender og staa og snakke om Rentenedsættelse. Ja, jeg tror dog, vi have Dov til at komme baade med Andragender her og til at tale her om denne Sag uden først at spørge det ærede Medlem. Jeg forbauses noget over den Stilling, det ærede Medlem indtager, thi det forekommer mig, at han i Birkeligheden taler for Kapitalisternes Interesser. Det var ikke Nager at tage over 4 pCt. Jeg huster maaske fejl og maa beklage, at jeg ikke har haft Tid til at efterse, hvad der forelød fra det ærede Medlems Side eller fra hans Meningsfællers Side i Fjor, da vi havde Forslag om, at Rentefoden herefter skulde være 3 1/2 pCt. Det forekommer mig, at det ærede Medlem da stærkt pointerede, at det skulde trænge ind i den almindelige Bevidsthed, at den, der i Fremtiden tog over 3 1/2 pCt. i Rente, skulde betragtes som en Nagerkarl. Jeg beklager, ikke at kunne dokumentere det, men jeg tror ikke, min Gutommelse svigter mig paa dette Punkt. Det ærede Medlem har nu en anden Opfattelse. 3 Aar maa det ikke paa nogen Maade betragtes som Nager at tage over 4 pCt. Jeg kan derfor ikke takke det ærede Medlem for hans gode Raad. Han raadede jo os, Reformpartiet, til at optage Spørgsmaalet om en almindelig Rentenedsættelse over hele Staten. Denne Udtalelse forbauser mig ogsaa. Det ærede Medlem, der i Fjor var sammensmættet med Regeringspartiet og altsaa hørte til Flertallet her i Salen, stod den Gang magtesløs i denne Sal; hvordan kan han saa have saa god Tro til, at vi skulde kunne gennemføre det, der glippede for ham i Fjor, endstønt det, som han og hans Meningsfæller i Fjor søgte at gennemføre, efter min Mening ikke havde Spor af Betydning! Det ærede Medlem var saa venlig at sige, at hvis vi kunde gennemføre dette, lovede han os Absolution for mange Synder. Ja, om det ærede Medlem er berettiget til egenhændig at oplaste sig til Pave i dette Ting, ved jeg ikke, men jeg tror ikke, Medlemmerne ville paaatone denne hans Stilling eller tage stort Hensyn til den. Jeg tror ikke, vi trænge til Absolution. Den gav Bælgerne os den 9de April, da de sendte os ind som Flertal. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem trænger mere til Absolution for sine Synder end vi for vore. Jeg skal slutte med at henstille til det ærede Medlem, at han, før han giver os gode Raad, sørger for at opdage Bælken i sit eget Øje, inden han tager Sigte paa Skæven i vort.